

Setembre crític | | Actualitzat el 24/04/2022 a les 17:55

?Continua el calvari burocràtic de la família del treballador de VicVerd mort en accident laboral fa quatre anys

Malgrat la sentència del TSJC atribuïnt l'accident al mal estat del vehicle de l'empresa municipal, ara són les asseguradores que no volen pagar la indemnització al legant altre cop temeritat del treballador | El 18 de maig i 17 de novembre hi ha judicis a Vic i Granollers per dilucidar què han de pagar les asseguradores contractades per VicVerd

Roser Noguera i Núria Barnolas, a la compareixença de divendres. Al monitor, intervenint per videoconferència, l'advocat Miquel Mitjans | Josep Comajoan

El calvari burocràtic de la família de Lluís Barnolas, el treballador vigatà de l'empresa municipal VicVerd mort en accident laboral el març de 2018, no va acabar-se amb la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSCJ) que els donava la raó. La sentència atribuïa l'accident al mal manteniment del vehicle amb què estava treballant i que el va atropellar en desferenar-se. Ara, però, són les asseguradores contractades per VicVerd les que es neguen a pagar la indemnització que reconeix com a justa la sentència. El 18 de maig i el 17 de novembre hi fixats dos judicis a Vic i Granollers per dilucidar què han de pagar realment les asseguradores.

Roser Noguera, vídua de Lluís Barnolas, i Núria Barnolas, la seva filla, han explicat aquest

divendres a la tarda les últimes novetats del cas en una compareixença que els ha acompanyat per videoconferència el seu advocat, Miquel Mitjans. També han participat en la roda de premsa Carla Dinarès, regidora de Capgirem Vic, i Josep Lluís Garcia, d'ERC, dos grups que sempre han estat del costat de la família en el litigi judicial que han tingut amb l'Ajuntament de Vic i VicVerd, l'empresa mixta municipal de recollida de vidre per la que estava treballant Barnolas aquella fatídica tarda del 29 de març de 2018.

Una sentència va reconèixer el mes d'octubre passat que la causa de la mort de Barnolas va ser el mal manteniment del vehicle, un extrem negat fins aleshores des de VicVerd i l'Ajuntament. La sentència del TSJC en tombava una d'anterior d'un jutjat social de Granollers, que atribuïa l'accident a una mala pràctica de Barnolas i un seu company de feina. L'Ajuntament de Vic primer havia mostrat la seva intenció de presentar recurs davant el Tribunal Suprem, però després d'una campanya popular de recollida de firmes impulsada per la família, finalment va fer marxa enrere i no ho va fer.

Les asseguradores només volen pagar una tercera part del que va dictar la sentència

Les asseguradores Generali i Mutua General de Seguros, però, ja els han expressat que no pensen acatar la sentència i només estan disposades a pagar una tercera part de la indemnització i ni un sol euro pels interessos pels quatre anys que han passat. Continuen entestades en què hi va haver una part de temeritat del treballador. Tot plegat malgrat que el tribunal mateix ja va fixar en la sentència una indemnització inferior tenint en compte aquesta concurrència de culpa. La vista judicial del 18 de maig al jutjat de Vic serà pel procediment civil de l'assegurança del vehicle, mentre que la del 17 de novembre al jutjat social de Granollers serà per la reclamació de danys i perjudicis, per la part de responsabilitat civil de l'empresa on treballava Barnolas i per la qual ara ha de respondre l'asseguradora.

La compareixença de divendres a Ca l'U. D'esquerra a dreta, Josep Lluís Garcia, Carla Dinarès, Roser Noguer i Núria Barnolas Foto: Josep Comajoan

En totes dues causes també hi està personada l'empresa VicVerd, presidida per l'alcalde de Vic, Anna Erra, i pel regidor de Serveis, Albert Castells, tots dos de JxCat, que governa amb majoria absoluta a l'ajuntament vigatà. En la compareixença d'aquest divendres, l'advocat Miquel Mitjans ha reconegut que malgrat haver renunciat a presentar recurs davant el Suprem, a l'Ajuntament i a VicVerd encara els quedaria poder intercedir davant les dues asseguradores, «per l'ascendent que tenen davant d'elles, ja que els contracten les assegurances de tots els seus vehicles», i que, vistes les circumstàncies de l'accident i la sentència del TSJC, s'hi posessin més bé a l'hora de pagar el que la família considera que els pertoca per justícia. Tot plegat malgrat insistir, en paraules de Mitjans, «l'important no són els diners, ja que la victòria moral ja la tenim, amb el reconeixement del mal manteniment del vehicle per part del TSJC». Les decisions dels jutjats de Vic i Granollers encara es podrien recórrer davant l'Audiència Provincial de Barcelona i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, respectivament.

El vehicle de recollida de vidre es va desfrenar i va atropellar Lluís Barnolas

L'accident que va costar la vida a Lluís Barnolas va ocórrer pels volts de 2/4 de 7 del vespre del 29 de març de 2018, quan ell i el seu company de torn estaven fent la recollida de vidre baixant el carrer de la Riera de Vic, una via molt costeruda del nucli antic de la ciutat d'un 14% de pendent. VicVerd és una empresa municipal amb participació majoritària de l'Ajuntament de Vic, a més de l'Associació Sant Tomàs PARMO - TAC Osona i Recollida i Reciclatge SL. Entre altres coses, fan la recollida de materials com vidre, cartró i andròmines en el terme municipal de Vic.

A l'altura del número 13 del carrer de la Riera, Barnolas i el seu company de feina van aturar la camioneta amb la qual estaven treballant per recollir el vidre del restaurant El Caliu. Quan ja havien baixat del vehicle, però, els dos treballadors van sentir un clic com si el fre de mà es desfrenés, segons va declarar després el company de feina de Barnolas. La camioneta va començar a baixar carrer avall. Tant Barnolas com el seu company van córrer per tornar-hi a pujar i poder-la aturar. Però a l'altura del número 17, la roda del vehicle va tocar amb la vorera i va fer un gir inesperat que va provocar que acabés xafant a Lluís Barnolas, que va morir en l'accident. En el moment de la seva mort, Barnolas tenia 58 anys.

La Guàrdia Urbana va sospitar del fre de mà des del primer moment

Encara en el mateix lloc de l'accident, agents de la Guàrdia Urbana de Vic van poder comprovar que el vehicle estava en punt mort i amb el fre de mà abaixat. Ho van trobar sospitosos i ja al dipòsit de vehicles, van desmuntar el mecanisme de fre i van poder comprovar que hi havia un desgast molt acusat.

A petició de la Guàrdia Urbana mateix, l'estació de ITV de Vic va fer el 5 d'abril d'aquell mateix any una inspecció, de la qual va concloure que hi havia una «subjecció insuficient del cadell del fre de mà i desgast excessiu de l'eix de la palanca o del mecanisme del trinquet». Van poder comprovar que si bé en un punt per sota del màxim recorregut del trinquet el fre era eficient, hi havia un punt proper al màxim on saltava.

El vehicle encara al carrer de la Riera poc després de l'accident la tarda del 29 de març de 2018 Foto: Jordi Puig/El 9 Nou

Malgrat aquestes evidències de mal estat del vehicle, VicVerd es va negar a pagar-li a la família la indemnització que consideraven justa, en tractar-se d'un accident laboral amb resultat de mort causat per un mal manteniment de les eines de treball, en aquest cas la camioneta de recollida del vidre. La família va recórrer davant del jutjat social número 3 de Granollers, que tampoc els va donar la raó, en considerar que hi havia hagut una mala pràctica professional per part dels dos treballadors.

Una sola revisió del fre de mà en 129.000 quilòmetres

El canvi substancial de la sentència del TSJC respecte a la primera del jutjat social de Granollers va consistir en l'apreciació del manteniment que VicVerd havia fet del vehicle. El jutjat social es limitava a reproduir la conclusió de la pericial aportada a la causa segons la qual l'empresa havia complert amb la taula de manteniment programada pel fabricant del vehicle i de forma particular en el fre de mà, sense que en cap de les revisions s'hi hagués detectat cap anomalia. La realitat, però, és que tal com va ressaltar en el seu recurs l'advocat de la família, només consta una revisió dels frens de gener de 2016, quan el fabricant indica que cal fer-ne un control cada 20.000 quilòmetres. Doncs bé, la camioneta havia estat matriculada el desembre de 2010, i en el moment de l'accident tenia fets 129.354 quilòmetres. Per això, com s'indica en la sentència del TSJC, hauria d'haver portat ja un mínim de sis controls del fre de mà. I només se'n va poder acreditar un.

Sí que la sentència del TSJC reconeix el que se n'anomena una recurrència en la causa de l'accident. Si bé sense la falta de manteniment del vehicle considera que aquest no s'hauria produït, també reconeix que la conducta dels dos treballadors hi va influir. Barnolas, en intentar pujar a un vehicle en marxa per parar-lo, i l'altre treballador, que era qui el conduïa, en accionar només el fre de mà, quan era recomanable també posar la marxa enrere, en parar en un carrer molt costerut en posició de baixada. Amb tot, la sentència nega que pugui qualificar-se l'actitud

dels dos treballadors de «temerària», i la rebaixa en tot cas a «imprudència professional».

L'Ajuntament de Vic va valorar fins a última hora presentar recurs al Suprem per no haver de pagar

L'Ajuntament de Vic, en tant que soci majoritari de VicVerd, va valorar fins a l'últim moment la possibilitat de presentar un nou recurs davant el Tribunal Suprem. Al final, però, va acabar acatant la sentència i no va presentar cap més recurs. En paral·lel, la família va impulsar una campanya popular de recollida de firmes a la plataforma Open Petition per demanar que no es presentés recurs davant el Suprem. Precisament Roser Noguera i Núria Barnolas van convocar la compareixença de divendres en una sala del restaurant Ca l'U per agrair a totes les persones que els van donar suport, inclosos els grups municipals de Capgirem Vic i ERC, a l'oposició, presents a l'acte. Entre el públic, també diverses persones que van anar a donar suport a la família. Núria Barnolas va assenyalar que el del seu pare «no és un cas aïllat», en referència a la constant sinistralitat laboral en les empreses i el desempar que es troben en moltes ocasions les famílies de les víctimes.

*Núria Barnolas intervenint a la compareixença de divendres. Al seu costat, la seva mare, Roser Noguera
Foto: Josep Comajoan*

Carla Dinarés, de Capgirem Vic, va insistir que des del seu grup han basat el suport en tres fets: reconeixement, reparació i garantia de no repetició. Reconeixement de la influència del mal manteniment del vehicle en l'accident laboral, reparació del dany ocasionat a la família i garantir que es prenen les mesures perquè mai més cap persona treballadora de l'Ajuntament i les seves famílies es trobin amb aquesta situació. Va dir que havia estat una tasca «gens fàcil», per les constants traves de l'equip de govern a l'hora de facilitar-los la informació. Josep Lluís Garcia, d'ERC, per la seva part, també va lamentar la «falta d'empatia» de l'equip de govern amb la família d'un treballador municipal mort, i va desitjar que «aquest camí amarg» s'acabi aviat i que

les asseguradores entrin en raó.